

Sygn. akt VII U 2400/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant prot. sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2015 roku w Lublinie

sprawy W. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do emerytury na nowych zasadach

na skutek odwołania W. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 3 października 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych w L. do ustalenia W. Ł. od dnia (...) roku prawo do emerytury w myśl nowych zasad na podstawie artykułu 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

VII U 2400/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 października 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 września 2014 roku odmówił W. Ł. przyznania świadczenia emerytalnego zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 roku, nr 748 ze zm. – dalej zwana ustawą emerytalną). Zgodnie z tym przepisem ubezpieczonemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 roku, który osiągnął wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat dla mężczyzn i posiada okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn, może być obliczona emerytura w oparciu o przepis art. 26 tej ustawy o ile wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2008 roku i kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku emerytalnego oraz po ile emerytura ta będzie wyższa od obliczonej w myśl art. 53 tej ustawy (k. 19 akt emerytalnych).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 6 listopada 2014 roku W. Ł. kwestionując merytoryczną zasadność decyzji. Wskazał, że spełnia wszystkie warunki do obliczenia emerytury w myśl nowych zasad (k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. Ł., urodził się w dniu (...), powszechny wiek emerytalny osiągnął w dniu(...) roku (zgodnie z art. 27 ust. 3 pkt. 1 ustawy emerytalnej).

W dniu 1 kwietnia 2009 roku złożył po raz pierwszy wniosek o ustalenie prawa do emerytury. We wniosku wskazał, iż nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego oraz podał, że nadal pozostaje w stosunku pracy. Decyzją z dnia (...) roku przyznano mu prawo do wcześniejszej emerytury od dnia złożenia wniosku (k. 27 a.e.).

W chwili uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury odwołujący zatrudniony był w firmie (...) S.A. Zatrudnienie to kontynuował do 15 stycznia 2013 roku (świadczenie pracy k. 65 a.e.).

Wnioskiem z dnia 28 marca 2013 roku wnioskodawca zwrócił się do Zakładu o przyznanie prawa do emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (k. 1-3 a.e.). Decyzją z dnia 7 czerwca 2013 roku przyznano wnioskodawcy „emeryturę po emeryturze” od dnia (...) roku (k. 62 a.e.).

Obecnie W. Ł. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem nowych zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej (k. 5 a.e.).

Skarżoną decyzją z dnia 9 października 2014 roku odmówiono wnioskodawcy przyznania emerytury w myśl nowych zasad z przyczyn opisanych wyżej (k. 19 a.e.).

Sąd zobowiązał ZUS do hipotetycznego ustalenia wysokości emerytury według zasad określonych w art. 55 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej oraz art. 53 tej ustawy (k. 12 a.s.).

W wykonaniu zobowiązania ZUS dokonał obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 26 i ustalił, iż kwota emerytury na dzień 1 września 2014 roku (tj. na dzień zgłoszenia wniosku o przeliczenie) wynosiłaby 4 275,54 zł brutto (k. 15 a.s.).

Ostatnio wyliczona kwota świadczenia według starych zasad wynosiła 2885,51 zł (k. 62 a.e.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy, jako odnoszące się do żądania ustalenia emerytury według „nowych zasad” jest zasadne.

Zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) tj. ustawy emerytalnej ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Według art. 26 ust. 1 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Przepis ten umożliwia ustalenie najbardziej korzystnej wysokości świadczenia przyznanego na podstawie art. 27. Umożliwia on ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. (tekst jedn.: na zasadach art. 26), o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu 60/65 lat życia i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po dniu 31 grudnia 2008 r., a emerytura obliczona w myśl art. 26 okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53.

Ewidentnie z przepisu tego wynika, że jeśli chodzi o czasokres kiedy ten wniosek może być złożony, to jedyną datą graniczną jest data złożenia wniosku po dniu 31 grudnia 2008 r. a przepis nie zawiera żadnego innego nakazu np. aby wniosek był złożony po osiągnięciu wieku emerytalnego. W przypadku wnioskodawcy pierwszy wniosek o emeryturę

złożony został przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, a po 31 grudnia 2008 roku. Decyzja w tym zakresie, przyznająca emeryturę wcześniejszą, była również wydana przed osiągnięciem tego wieku. Wnioskodawca ponadto w dniu 28 marca 2013 roku złożył wniosek o przyznanie „emerytury po emeryturze” w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego i taką emeryturę otrzymuje od dnia(...) roku.

Co charakteru i celu oraz zasad związanych z ustaleniem emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej wielokrotnie wypowiadał się zarówno Sąd Najwyższy a także Sądy Apelacyjne, wyjaśniając reguły dotyczące tej emerytury.

I tak w wyroku z dnia 10 lipca 2013 roku SN w sprawie II UK 424/12 wskazał, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008 r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. Przepis art. 55 ustawy emerytalnej, umożliwiając ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. wyliczenie emerytury w wieku powszechnym według jej art. 26, zrównuje w pewnym sensie sytuacje tych osób (urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r.) z sytuacją osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., które (jeśli nabyły prawo do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do tzw. emerytury wcześniejszej) mogą, osiągając powszechny wiek emerytalny złożyć wniosek o ustalenie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym wyliczanej według art. 24 ustawy emerytalnej. Jeżeli więc nie może być kwestionowana możliwość kilkakrotnego przechodzenia na emeryturę, a w treści art. 55 ustawy emerytalnej brak zastrzeżenia, że wniosek o przejście na emeryturę w powszechnym wieku przez osoby objęte art. 27 ma być pierwszym wnioskiem o przejście na emeryturę (o nabycie statusu emeryta), przepis ten (art. 55) należy rozumieć jako przyznający prawo do złożenia wniosku o wyliczenie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, jeżeli ubezpieczenie było kontynuowane po osiągnięciu wieku 60/65 lat, a wniosek został złożony po dniu 31 grudnia 2008 roku niezależnie od faktu przejścia przez te osoby na emeryturę wcześniejszą lub w niższym wieku emerytalnym.

Cytowany wyżej pogląd Sądu Najwyższego wynikał także z wcześniejszych orzeczeń. Np. w wyroku SN z 4 lipca 2013 roku w sprawie II UZP 4/13 SN także stwierdził, że osoba, która spełniła wszystkie przewidziane przepisami warunki, ma prawo do kapitałowej emerytury. Jej uzyskanie nie jest uzależnione od tego, czy ubezpieczony składa pierwszy wniosek o świadczenie bo ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą.

Identyczne stanowisko zawarł SN w wyroku z 7 listopada 2013 roku w sprawie II UK 143/13 stwierdzając dodatkowo, że skorzystanie z prawnej możliwości obliczenia wyższej wysokości emerytury nie wymaga od uprawnionego wskazania "korzystniejszej" metody obliczenia przysługującej mu emerytury w wyższej wysokości (od ustalonej na podstawie dotychczasowych zasad), ani nie pozostaje do uznania dla organu rentowego (nie jest "fakultatywne").

Tak więc w kontekście przytoczonych orzeczeń należy uznać, że stanowisko w tej sprawie jest ugruntowane i orzecznictwo sądowe utrwalone.

Wnioskodawca urodzony (...) prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym na podstawie art. 27 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej nabywał po ukończeniu wieku emerytalnego co najmniej 65 lat, zatem w dniu(...)roku. Pierwszy wniosek o emeryturę złożył w dniu (...) roku tj. ponad przed osiągnięciem wieku emerytalnego. Następnie od dnia (...) roku przyznano mu emeryturę, do której uprawnienia nabył po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego.

W chwili uzyskania wieku emerytalnego był nadal zatrudniony w (...) S.A. i opłacał z tego tytułu składki na ubezpieczenia społeczne emerytalno-rentowe.

Wniosek o przeliczenie świadczenia emerytalnego według „nowych zasad” złożył w dniu 29 września 2014 roku.

Wysokość emerytury ustalonej na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej wyniosła 2885,51 zł. a wysokość emerytury ustalonej na podstawie art. 26 ustawy 4 275,54 zł. Nie ulega więc wątpliwości, że emerytura na podstawie art. 26 ustawy jest korzystniejsza.

Spełnione zostały zatem wszystkie przesłanki określone w cytowanym art. 55 ustawy i dlatego skarżoną decyzję należało zmienić i ustalić wnioskodawcy prawo do emerytury według „nowych zasad”.

Z tych względów z mocy powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w sentencji.